

tické úřady, nýbrž § (32) 33 zák. čl. LXVIII z roku 1912, podle něhož právě i o náhradě škody ubytovaným vojskem způsobené rozhodují smíšené komise správní, takže zde, při ubytování mimomírovém, jest pořad práva vyloučen. A ovšem jest i možné, že tu jde o ubytování v případě mobilisace. Právě žalobce již v žalobě, že ubytování datuje od ledna 1919, kdy prý bez jeho vědomí obsadilo čsl. vojsko jeho budovy (srv. § 30 cit. zák. čl. z roku 1912) a od té doby dodnes jich užívá. Ovšem pak jest i možné, že ubytování původně válečné přešlo časem v ubytování mírové. Jest tedy věc neúplně probrána a nevysvětlena, takže není ještě zralá k rozhodnutí.

Čís. 9743.

Má-li býti zřízen dítěti poručník podle § 176 obč. zák., není otec (aniž jeho jménem podpůrce) povolán povolati poručníka.

Není důvodem vylučujícím matku z poručnictví, že je s otcem ve sporu o rozvod manželství od stolu a lože a že budou v tomto sporu upraveny majetkové poměry matky dítěte.

(Rozh. ze dne 15. března 1930, R I 151/30).

Manželský otec dítěte byl zbaven svéprávnosti pro marnotratnost a byl dán pod opatrovnictví. Soud první stolice ustanovil dítěti poručníkem Remberta K-a. Důvody: Podle § 196 obč. zák. má býti poručníkem jmenován především ten, koho povolali buď otec nebo, nepořídil-li o tom, matka, není-li překážek uvedených v §§ 191 až 194. K povolání poručníka jest tedy přede všemi oprávněn otec dítěte, kdežto matce dává zákon k tomu oprávnění jen pro případ, že otec sám povolání poručníka neprovedl. Také odpor proti ustanovení určité osoby poručníkem (§ 194 obč. zák.) má matka jen, je-li oprávněna k povolání poručníka. Těchto zákonných ustanovení jest tu užití přes to, že otec ještě žije, proto, poněvadž zvláštního ustanovení pro případ, kde se poručenství zřizuje podle § 176 obč. zák., není a ustanovení § 196 obč. zák. nejlépe odpovídá danému případu (§ 7 obč. zák.). Poněvadž v tomto případě otec svým zastáncem právo povolání poručníka vykonal a navržený poručník není osobou podle zákona nezpůsobilou, ani z poručenství vyloučenou, nemá soud důvodu, by ho odmítl. K rekursu matky dítěte ustanovil ji rekursní soud poručnicí a spoluporučnicí Remberta K-a. Důvody: Prvý soud míní, že v projednávaném případě vykonal otec svým zastáncem právo povolání poručníka podle § 196 obč. zák. a že proto matka k povolání poručníka v tomto případě není oprávněna. Leč první soud je na omylu přehlížeje, že otec dítěte byl prohlášen za marnotratníka, pokud se týče byl pro marnotratnictví zbaven svéprávnosti, a že následkem toho pozbyl dočasně nad dítětem moci otcovské, z kteréžto příčiny bylo právě zavedeno právem poručenství nad dítětem. Právo otcovo vytčené v § 196 obč. zák. jest výronem moci otcovské, a proto nepřísluší manželskému otci, který moci otcovské

dočasně nebo navždy pozbyl (srov. Dr. Mayra »Soustava občanského práva«, Právo rodinné str. 121). Nemůže proto vykonávat právo, které mu dočasně nepřísluší, ani svým zastancem, kterému podle zákona (§ 4 (3) řádu o zbavení svéprávnosti) přísluší práva a povinnosti poručníka. Bylo proto stížnosti vyhověti a ustanoviti poručnicí matku dítěte po rozumu §§ 196 a 198 obč. zák. a přidati jí spoluporučníka z důvodu § 211 čís. 3 obč. zák., ježto jest v zájmu dítěte, by při nové úpravě výživného bylo zastoupeno spoluporučníkem.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu otce.

D ů v o d y:

Evžen V., jenž jest podpůrcem manželského otce, prohlášeného soudem za marnotratníka, napadá usnesení rekursního soudu potud, pokud poručnicí dítěte byla ustanovena matka a že jí jen za spoluporučníka byl přidán Rembert K., navržený za poručníka. Dovolací stížnosti nelze přiznati úspěch. Otec jest podle § 196 obč. zák. oprávněn jmenovati poručníka pro dítě jen pro případ své smrti. O takový případ nejde, ježto dítěti má býti zřízen poručník podle § 176 obč. zák., poněvadž otec není oprávněn vykonávati otcovskou moc. Není tedy otec vůbec povolán, poručníka povolati a tudíž ani ne jeho podpůrce jeho jménem. Důsledkem toho nepochybil rekursní soud, ustanoviv podle § 198 obč. zák. za poručnici manželskou matku Marii Č-ovou, která není z úřadu poručníka vyloučena. Není důvodem vyloučení podle § 191 obč. zák., že matka jest s otcem ve sporu o rozvod manželství a že v tomto sporu budou upraveny majetkové poměry matky a dítěte.

Čís. 9744.

Svolání pozůstalostních věřitelů (§§ 814 a násl. obč. zák.). Stačí, že pohledávka byla přihlášena již před rozepsáním ediktální lhůty.

(Rozh. ze dne 15. března 1930, Rv I 1155/29.)

Firma M. měla za manželem žalované pohledávku z obchodního spojení, již přihlásila k pozůstalosti dlužníka dříve, nežli byl učiněn návrh na svolání pozůstalostních věřitelů. K pozůstalosti se přihlásila žalovaná podmíněně a byla jí odevzdána předlužená pozůstalost s tím, by zaplatila pozůstalostní dluhy do výše hodnoty převzatých pozůstalostních aktiv. Firma M. postoupila ze své pohledávky část 2.000 Kč žalujícímu úvěrnímu družstvu, jež zažalovalo postoupenou pohledávku proti pozůstalé vdově. P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e žalobu zamítl. O d v o l a c í s o u d přisoudil žalujícímu družstvu 834 Kč. D ů v o d y: Podle zjištění odvolacího soudu přihlásila firma M. svou pohledávku k pozůstalosti dříve, než byl učiněn návrh na svolání pozůstalostních věřitelů. Jde nyní o to, zda tato přihláška stačí, by ochránila před škodlivými následky § 814 obč. zák. či zda firma M. měla svou pohledávku